

KOIVISTON viesti

Nro 5 Toukokuu 2015

Koivistolaisten kotiseutulehti vuodesta 1944 lähtien

Mikko Hovin jäljillä – vaan miten sitten kävikään

Suunnittelimme matkaa kuvanveistäjä Mikko Hovi ja samalla Kannakselta pelastetun taiteen ympärille.

Härkäläläinen Kata Aaltonen

Tiijät sie?

Maitokortti

Moniha meist viel muistaa tääl nyky-Suome yltäylläisyvve keskel nekkii surkeet ajat, ko kaik ol ”kortil” - kaikkii mahollisii hyövykkehii säännösteltii. Enneko sait markoillais ostaa jottai, ni siu pit esittää ostamissee oikeuttava paperine kortti, mist leikattii irti kuponki nii, et vastasuuves et ennää saant sammaa määrää uuvestaa ostaa. Näi pit mänetellä, et kaikel riittäis tarvitsemiais elintarvkehhii ja muuta elämässäis itselleis ja perreelleis tarpeellista. Ensmäne pula-aja merkki, valtio ostokortti, mil sai ostaa sokerii määräty verra henkilöö kohti, otettii käyttöö jo enne talvisova puhkeemmista, lokakuu puolvälis 1939. Mut nyt mie kysyn teilt Viesti lukijoilt, et kui monta valtio ostokorttii sottiit aikan ol kaikkiaa käytös? Akus tän tiijät taik saat jostai selvil, ni lähetähä tietois Viestil, ni katsotaa, et ollaaks myö siu kanssais yhtä mieltä. Hyvä jos paat mukkaa tiijjon siint, et mist siu tietois o peräsi, ja sit vaa oma nimi al.

Martti Piela

Viipurin Taidemuseon pelastetut aarteet on Suomessa sijoitettuna Lahden ja Hämeenlinnan sekä Lappeenrannan taidemuseoihin.

Juuri nyt Lahdessa on esillä museon julistetaiteen 40-vuotisjuhlanäyttely. Museo on erikoistunut keräämään julistetaidetta ja kokoelma on Suomen laajin. Lahden Taidemuseo ei suuruudella ja ulkoisella pömpöösillä komeile. Kannattaa tutustua! Viipurista tuotu kokoelma on ihastuttava.

Ei siis Lahden Taidemuseota. Ei Mikko Hovi Lahdessa. Kuinka ollakaan, Hämeenlinnan Taidemuseossa emme välttämättä pääsekään tutustumaan Viipurin Museon tarjontaan. Mikko Hovin yleensä esillä olleet veistokset ovat varastoituna nekin!

Mitä siis tarjolla?

Wetterhoffin 130-vuotisjuhlan tarjontaa sekä Wetterhoffin talolla että Hämeenlinnan Taidemuseossa. Sibeliuksen syntymän kunniaksi valokuvanäyttely hänen synnyinkodissaan.

Matka-aikeistamme kuulutaan Maiju Pettinen otti asian omakseen. Hän on ollut yhteydessä Hämeenlinnan Taidemuseoon ja saanut valitettavasti saman epävän vastauksen kuin minäkin: ei mahdollista tuoda veistoksia esille, ei mahdollista saada esitystä Mikko Hovista.

Niinpä olemme Maijun kanssa tuottanut teille Mikko Hovi koosteen kuultavaksi näin bussimatkalla. Maijun aineistosta ja Annukka Lario-Huttusen pro gradusta 1998 olen koostanut kuvakansion Mikon tuotannosta kiertämään bussissa.

Mikko Hovi

Syntyi Koivistolla 1879 Härkälän Pönnin kylässä. Jo poikavuosinaan hän pääsi Suomenlahdella kulkevan laivankapteeni-isänsä mukana Helsinkiin ja Pietariin, joissa hän kävi museoissa kuvia katsomassa. Iän karttuessa merille lähti hänkin. Kolme kertaa hän kiersi matkoillaan maapallon ja kävi kaikissa maanosissa.

Ja museoissa hän kierteli.

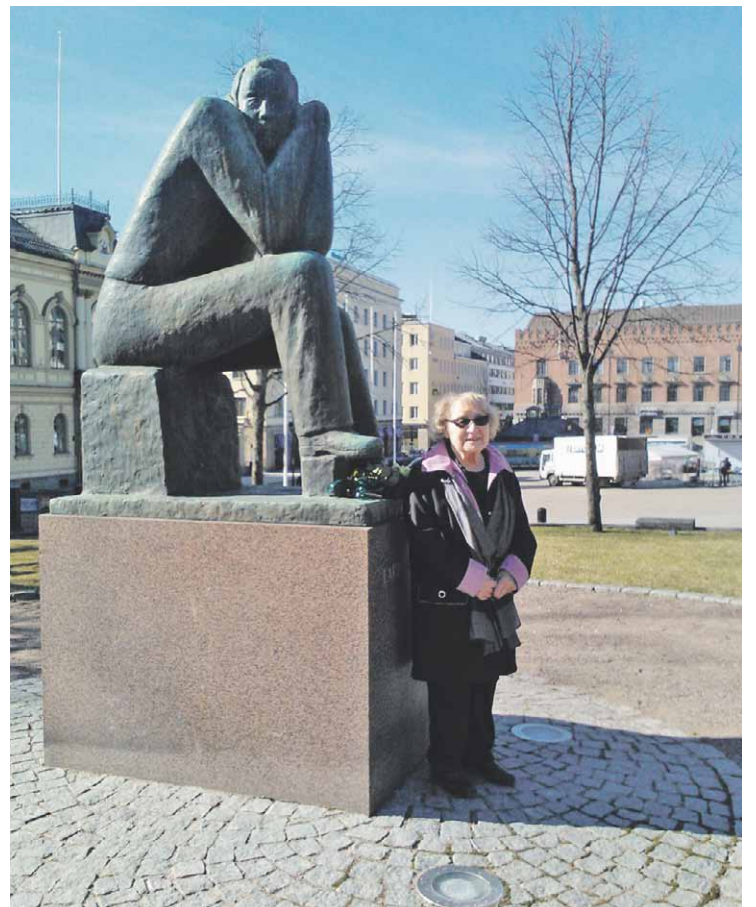
”Tämän matkan toteutuksessa kävi kuin räätätille, joka kissalle takkia suunnitteli – tulikin tuluskukkaro!”

Näin haave merikapteenin urasta unohtui. Alkuun hän maalasi vesiväreillä aiheenaan laivat, meri ja satamat. Hän jäi laivasta Englannissa ryhtyen tutkimaan maalaus- ja myös maalausta opiskelemaan.

Merialan ammattilaista hänestä ei siis tullut. Tie vei Helsingin Taideteollisuuskoulun korsitetaiteelliselle linjalle. Ura alkoi varsin myöhään, yli kolmikymppisenä. Hänestä tuli taitava koristeveistäjä. Estonia-teatterin fasadeissa ja sisäseinillä on hänen tekemiään stukkiornamenteja ym. koristeita, kuten myös Helsingin ja Viipurin rakennuksissa.

Stukkotöiden ohella hän muotoili omaksi ilokseen pienoisveistoksia fajanssista ja kipsistä. Ensikerran hänen töitään oli esillä 1915 ja oma näyttely Viipurissa 1924. Alkukauden tuotantoa luonnehditaan traditionaalisen säyseäksi ja näennäisen kömpelöksi aiheina mm. kirkkovaatteissa astelevia mummoja tai huilua soittava paimenpoika. Näyttelystä kaupunki osti häneltä graniittisen Kalapoika-veistoksen Salakkalahden puistoon. Kalapoika kuvastaa tyypillisiä 1920-luvun ihanteita. Sodan jälkeen Lahden kaupunki osti veistoksen kaksoiskappaleen (löytyy Lahden kaupunginpuistosta).

Kyseinen veistos oli myös esillä 1937 Milanossa ja Roomassa Suomen taiteen näyttelyssä. Sitä pidettiin erityisen lahjakkuuden osoituksena. Hovin materiaaleina olivat kipsi, puu, keramiikka, ki-

Anja Huovila Larin Kyöstin patsaalla. Kuvan otti Eija-Sisko Jokinen

vi ja pronssi. Hahmot (ihmis- ja eläin) olivat tyyllitelyjä, harkitusti naiiveja ja kömpelöitä.

1940-luvulta teokset olivat entistä tyyllitellympiä; muinaisen Egyptin veistotaiteen vaikutukset näkyivät. Talvi- ja jatkosodan tuskana on katsottu merkinneen lopullista taiteilijavietin purkautumista. Veistoksia syntyi nopeassa tahdissa. Töiden koko kasvoi. Vuoden 1940 näyttelyssä Helsinki, Turku ja Tukholma Hovi todettiin mielenkiintoiseksi ilmiöksi veistotaiteessamme. Tukholman Kansallismuseoon ostettiin teokset Härkä ja Tuulastaja. 1942 yhteisnäyttely Sam Vannin kanssa nosti Hovin lopullisesti kuvanveistäjiemme eturivistöön.

Taiteilijana Hovi ei toistanut vanhaa, vaan uudistui; ideoita pulppusi. 50-luvun alussa Hovi nimettiin taiteemme etruskilaiseksi tai meksikolaiseksi. 80-vuotiaana häntä kutsuttiin moderneimmasta moderneimmaksi. Loppukaudella materiaaleina olivat lähinnä puu ja marmor.

Larin-Kyösti oli hovin hyvä ystävä. Hänen pronssinen patsaansa on Larin-Kyöstimäinen, ei tavanomainen jalustalla tai pön-

tössä oleva patsas. Patsaan paljastettiin kesäkuussa 1962. Hovi menehtyi pian paljastuksen jälkeen aivoverenvuotoon.

Hovi ehti saada viimevuosinaan arvoistaan kunnioitusta urastaan: taiteilijaeläkettä, PRO-Finlandia mitalin sekä kutsun Suomen Taiteilijaliiton kunniajäseneksi. Mikko Hovin työt, keskeneräiset työt, muotit ja luonnokset on testamentattuna Hämeenlinnan Taidemuseolle.”

Veimme kukat Larin-Kyöstin patsaalle. Tutustuimme Wetterhoffin talon tarjontaan, vierailimme Sibeliuksen kotimuseossa saaden hyvää opastusta, näimme Hämeenlinnan Taidemuseossa niin uutta taidetta kuin vanhaa viipurilaista taidetakin. Lopuksi rantauduimme raiteiden viereen nauttimaan ateriaa Turengin 150-vuotiaalle asemalla. Ateria tarjottiin ehtoisen emännän tarinoiden kera.

Mukava matka, vaikka alkuperäinen resepti ei toteutunutkaan.

Riikka Salokannel
Päätoimittaja

Mankeloidut lakanat

Maailmassa on paljon itsestään selvyiksiä, kuten mankeloidut lakanat. Sitä pohdin juuri mankeloidesani vierasvaralakanoina. Ja itsestään selvydethän ovat kaikkea muuta kuin itsestään selvyiksiä. Mankeloituihin lakanoihin tarvitaan puhtaat, mieluusti tuulessa kuivatut ryppyiset, hiukan kosteat lakanat. No jos on kuivausrumpu, niin lakanat tuoksuvat vain hajusteelle ja ne ovat sähköistyneet kipunoiviksi. Siellä missä minä kuljen, ei pyykkejä narulla kuivateta.

Sitten vedetään lakanoita. Reunoista yhteen, toisen kerran taitos, kiepsautus ja reunojen tasaus ja vedot voimallisen napakat. Hauskinta oli jos sai makoilla yläpuolella lehahtelevien lakanoiden alla. No jos ei ole ketään vetämään lakanaa toisesta päästä, on hankalan viikkailuoperaation aika.

Sitten mankeloimaan. Lapsuudenkodissani ei ollut mankeliä, mutta äidin serkku-Kaarina oli. Puhtaat lakanat kerättiin isoon lastukoriin ja sitten ajeltiin kyläilemään mankelipaikkaan. Sitä leuhuvien lakanoiden ja tarkkaan viikattujen pellavaliinojen huisketta ja mankelin hurinaa. Ja puhetta riitti. Ovat nuo koivistolaisserkkukset kovia puhumaan. Tai olivat. Siinä samassa kuultiin liinavaatteiden tarinat ja pohdittiin mummon vähän väänkyrät kangaspuut. Serkku-Kaarina oli toimen ihminen. Tekemisen ohella ehti kertoa Koivistosta paljon. Tiedän nyt mummolan lasiveranan rottinkikalusteetkin. No minulla on peruina monen tarinan lisäksi kansallispuku ja se mankeli.

Vaan on se mankeli sen verran raskasta tekoa, että sitä ei saa maailmalle raahattua mukanaan niin kuin matkapapiljotit saa. Vaan upporikas olen, kun minulla on niitä muitakin peruja, mummon mankelipuut. Pyöreä pulikka, jonka ympärille viikattu lakana kieritetään, ja sitten toisella röpöpintaisella mankelipuulla sitä kerää pöytää vasten pyöritellään. Kyllä siliää, nopeasti ja ilman ylimääräisiä vekskejä. Painava karttuosa on siinäkin, mutta ei niin painava, ettei matkalaukkuun mahtuisi. Seuraavaan reissuun pakkaan Suomi-designin ja ruisleivän ja salmiakin sekaan nuo mummon mankelipuut.

Hartaast'

Sinivuokkojen aika

Kun kirjoitan tätä, on sinivuokkojen aika. Ne ovat ihmeellisiä kukkia. Kun ne puhkeavat, näyttää siltä, kuin talvi olisi kuitenkin voittanut elämän, vaikka lumi onkin jo sulanut. Metsän pohjalla on viimevuotisia puiden lehtiä ja kuolleita sananjalkoja, mustikanvarvuissa ei ole vielä lehtiä. Kaikki on väritöntä ja kuollutta. Tämän ankean roskaisuuden keskelle nousee sinisiä kukkia sinne tänne! Talvi on niin pitkä, että ehdin joka kerta unohtaa, että tällaista on. Sininen väri on kumma, outo, suurenmoinen. Kukka kaunis, kun katsoo tarpeeksi läheltä. Pieni ihme siinä kuoleman keskellä.

Viime vuonna pääsiäinen osui Lohjan korkeudella sinivuokkojen aikaan. Sain silloin olla seuraamassa Kansan Raamattuseuran pääsiäisvaellusta. Kun näytelmässä Jeesus oli tuomittu ja hän lähti raahaamaan ristiään Golgatalle, lähdimme me katsojat seuraamaan häntä. Koska katsojia oli paljon, hävisi Jeesus nopeasti

*Ne ovat
ihmeellisiä kukkia.*

näköpiiristä. Kuljin katsojien joukossa ja tiesin seuraavani Jeesusta, vaikka en häntä nähnytäkään.

Sitten reitti tuli pieneen metsikköön, joka oli sinisenään sinivuokkoja. Tuntui kuin ne olisivat nousseet kuolleen kuolleen metsän keskelle sitä mukaa, kun Jeesus kulki ohi kuolemaansa kohtaamaan. Kuin ne pienet siniset kukkaset tekisivät kaikkensa ylistääkseen ja kunnioittaakseen Jumalan käsittämätöntä tekoa: Jumalan halua suostua ihmisyyteen ja kärsiä ja kuolla meidän puolestamme. Näyttää siltä, että joka kerta, kun nykyään näen sinivuokkoja, sama mielikuva nousee mieleen.

Kun tämä kirjoitus julkaistaan, on jo muiden kukkien aika. Mutta nekin julistavat Suunnittelijansa ja Tekijänsä kauneuden tajua ja luomisvoimaa. Nekin julistavat Jumalan tekoja. Ja niin voimme mekin, sillä olemmehan samalta työhuoneelta kotoisin.

Kaisa Koivula

Rakkaamme

Isä, ukki ja isoukki

Viljo Kalevi PIELA

s. 10.4.1928 Koivisto
k. 7.3.2015 Porvoo

*Soi kirkonkellot hiljaa
yli keväisen kirkkomaan,
sinne saatamme isän rakkaan
äidin luokse nukkumaan.
Muistojen kauniit kiteet
lohdutukseksi jää.*

Rakkaudella muistaen ja
hyvyydestäsi kiittäen

Hannele

Taija, Antti ja pikku-Leo

Markku ja Marite

Joakim ja Josefin

Viktor

Sari ja Jouni

Roosa ja Kalle

sisarukset perheineen

muut sukulaiset ja ystävät

Siunattu 27.3.2015 Porvoon pikkukirkossa Koivistolta tuodulla hiekalla läheisimpien läsnä ollessa. Laskettu haudan lepoon 6.7.2014 poisnukkuneen vaimonsa Terttu Inkeri Pielan luo Porvoon hautausmaalle. Lämmin kiitos kaikille myötäelämisestä surussamme.

Rakkaamme

Irma Esteri MÄKINEN

s. 31.3.1925 Koivisto
k. 29.3.2015 Iitti

*Hän lähti, mutt'
tuhansin sitein
meihin liittyen ja
kotihin ja liki
sydäntämme jäi
kaiku askelten
rakkaiden.
(Eino Leino)*

Rakkaudella kaivaten

Terttu ja Esa

Minna perheineen

Niina

Tuula

Lassi perheineen

Sirkku

Anssi ja Tarja

Paula

Oskari

Anneli ja Jussi

Siunattu läheisten läsnä ollessa 11.4.2015.
Lämmin kiitos osanotosta.

KOIVISTON viesti

ISSN 0780-1289

KUSTANTAJA:

Suomen Koivisto-Seura r.y.

Jäsenlehti. Ilmestyy kerran
kuukaudessa, kuun 20. päivänä.

Lehteen tarkoitettun

ilmoitusmateriaalin tulee olla

toimituksessa viimeistään lehden

ilmestymistä edeltävän kuun lopussa.

Toimitus ei vastaa sille lähetetystä
materiaalista. Lehden vastuu

ilmoituksista rajoittuu ilmoitushintaan.

Kirjoittajat vastaavat tekstien sisällön

oikeellisuudesta ja toimittamiensa

kuvien käyttöoikeuksista.

Toimitus voi tarvittaessa lyhentää tai

muokata sille toimitettua aineistoa.

Liikeilmoitukset 50 snt/ppm

Kuolinilmoitukset 34 snt/ppm

Lasten kuvalliset onnittelet 6e/kpl

Aineisto mieluiten digitaalisena:

studio@salokanneltoivonen.fi

Muussa tapauksessa paperikopiot,

muistitikku tai CD-levy sekä valokuvat

toimitetaan osoitteeseen:

Riikka Salokannel,

Riihelänkatu 28, 15810 Lahti.

Aineisto palautetaan vain jos mukana

on postimerkillä varustettu

palautuskuori osoitteineen.

Koiviston Viesti toimitus, 0400 780 398

Tilaukset, osoite- ym. muutokset

aina kirjallisena tai sähköisesti
edellämäinnittuihin osoitteisiin.

Tilauksia ei tarvitse uusia.

Seuran jäsenmaksu 32e, sisältää vuoden

jäsenlehdet. Seuran kautta voi myös

maksaa Karjalan Liiton jäsenmaksun 12e.

Lehdessä julkaisemattomia artikkeleita ja

kirjoituksia julkaistaan seuran kotisivuilla

www.koivistolaiset.net, jossa myös

tämäkin lehti on luettavissa myöhemmin.

Jäsenlehden postituksesta Pohjoismai-
hin veloitetaan +3 e/vuosi ja muualle
Eurooppaan +8 e/vuosi.

Pankkiyhteys:

Nordea FI46 1091 3000 3058 80

Päätoimittaja

Riikka Salokannel, 040 5761 464

Kuvatoimitus ja taitto

Rami Toivonen, 0400 780 398

Karjalaiset kesäjuhlat 2015

Karjalaiset kesäjuhlat järjestetään 13.-14.6.2015 Hyvinkäällä. Järjestyksessä 67. kesäjuhlien järjestelyistä vastaa Uudenmaan Karjalaisseurojen piiri yhdessä Karjalan Liiton kanssa.

Karjalaiset kesäjuhlat on Karjalan Liiton suurin tapahtuma ja ”näyteikkuna”. Liitto järjestää vuosittainen kesäjuhlat yhdessä karjalaisseurojen piirien kanssa eri puolilla maata.

Alkuun tilaisuudet olivat kesäkisoja, yleisurheilupainotteisia, mutta vähitellen niihin sisällytettiin myös henkisen kulttuurin kilpailuja. Juhlat kehittyivät sittemmin monia tapahtumia ja ohjelmia käsittäviksi suurtaapahtumiksi, joissa myös urheilulla on ollut oma tärkeä osuutensa. Nykyisin kesäjuhlilla esitellään laajasti myös Karjalan aluetta ja karjalaista sukututkimusta. Vuosi vuodelta Karjalaiset kesä-

juhlat kiinnostavat yhä enemmän juuriaan etsiviä karjalaisia ja myös muita Karjalasta ja karjalaisuudesta kiinnostuneita. Juhlat ovat kaikille avoin karjalaisuuden katselmus.

Tänä vuonna kesäjuhlien teemoina ovat Kalevalan juhluvuosi ja Hyvinkää pesäpallokaupunkina. Nämä teemat näkyvät kesäjuhlien ohjelmistossa Hyvinkäällä.

Lisätiedot:

www.karjalanliitto.fi

Uudenmaan Karjalaisseurojen piiri ry/Pirkko Siili:
pirkko.siili@iki.fi, p. 0400-782144

Muistelo

Juoksentelein, pyöriskelin Pönnin kylän tanhuvilla, Kirrin rannan tuntumassa kivilaiturin lähellä.

Oli meitä monta lasta hiekkarannan tuntumassa, hiekan lämpöisen seassa itseämme pyöritellen, välin taas juoksimme vetehen. Ne ovat muistoja lapsuudesta.

Miten mukava olikaan, kesät marjassa kävimme, metsäteillä käyskelimme mustikat kotia tuoden sekä puolukat punaiset, aholt mansikat haimme vaapukat vadille tuoden.

Niin me kasvoimme jokainen omat kykymme oivaltaen, nuorisoksi notkeaksi vetrehiksi, omaa ammattia hakien, elääksemme ehtooppuolla ammatissamme tutussa, ikiomasassa kylässä.

Tuli sana tuivertäen käsky kumea kohisi syttynyt on so-ta julma, jätä kotisi tanteresi, matkusta kodistasi konnuille vierahille mierolaisena vaella.

Nyt on totuttu tähänkin, kodin laittaneet jokainen vierahille tanhuvilla, mutta silti muisteloissa vanha koti ois parempi, koti armahain emosten tutuilla tanhuvilla hirsiseinien sisällä.

Jenny Honkanen os. Pönni

– Puheenjohtajalt` itseltää –

Syntiihä mie jaksan tehdä vaik pyhäpäiväl

Kirkolla on Koiviston identiteetissä varsin keskeinen asema. Tämä näkyy myös itse kirkkorakennuksen sijoittumisessa ja massiivisuudessa suhteessa muuhun rakentamiseen. Sama ilmiö koskee koko maailmaa – rakennusperinteen arvostetuimmista kohteista merkittävä osa on kirkkoja ja muita sakraalirakennuksia.

Ihmisyhteisöjä tutkittaessa on huomattu, että uskonnollisuus – oli se sitten mikä tahansa – on hyvin yleistä. Puhtaasti maalliset valtiot eivät ole menestyneet.

Onkin päädytty siihen, että uskomisen johonkin korkeampaan, kaikkinäkevään voimaan vaikuttaa ihmisten toimintaan myönteisellä tavalla. On parempi olla nöyrä kuin uskoa olevansa uljainta, mitä maailmankaikkeudesta löytyy. Ylpeys on hyödyksi vain hyvin pieninä annoksina.

Uskontoihin liittyy toisten auttaminen ja yhteisvastuun korostaminen. Tämäkin on yhteisön menestystekijä. Avun antamisen kustannus on antajalle pienempi kuin hyöty sen saajalle, joten auttaminen luo lisäarvoa. Itsekkäästi ajattelevan on tietysti järkevää erota kirkosta, jottei joudu maksamaan kirkollisveroa ja pääsee osallistumasta seurakunnan avustus- ja perhetyön kustantamiseen, mutta yhteisölle tämän vaikutus on kielteinen. Moneen uskuntoon liittyy rukoileminen. Sen keskeinen vaikutus on siinä, miten muuttaa rukoilijaa. Siinä ihminen punnitsee toiveitaan ja suhteitaan muihin, käy dialogia itsensä kanssa.

Uskontojen historiaa on vastikään korjattu. Aiemmin oletettiin, että uskonnot tulivat kuvaan mukaan vasta maatalousyhteiskunnassa, kun ihmiset asettuivat asumaan pysyvästi samaan paikkaan. Nyt on kuitenkin löytynyt tätä selvästi vanhempia ”palvomisen paikkoja”, joihin siis metsästäjäkeräilijät kokoontuivat lepyttelemään luonnon henkiä. Kummallisin uskoon liittyvä ilmiö on uskontoallergia. Siitä kärsivät ihmiset suhtautuvat jouluun ja kirkkopyhiin kuin vampyyrit valkosipuliin. Pian kuullaan taas vanhempien huolia siitä, että heidän lapsensa saa koulun suvirrestä uskontotartunnan.

Kesä tulee.
Jouni J Särkijärvi

Rakas isä, äijä ja isoäijä

Pentti Lauri MANNONEN

s. 10.8.1925 Koivisto
k. 18.4.2015 Rauma

Kiittäen ja kaivaten
Pirkko ja Aarne perheineen
Marja-Leena ja Timo perheineen
Riitta ja Reijo perheineen
Erkki ja Sinikka perheineen
Hilkka ja Jouko perheineen

Kanssamme kaipaamaan jäivät
sukulaiset ja ystävät

*Soi kappelin kellot hiljaa,
yli keväisen kirkkomaan.
Sinne saatamme isän rakkaan,
äidin vierelle nukkumaan.
Sinä ansaitset kiitoksen kauneimman,
ikilevon pyhän ja rauhaosan.*

Siunattu läheisten läsnäollessa Raumalla 2.5.2015.
Lämmin kiitos osanotosta.

Rakkaamme

Pekka Antero PULLI

s. 26.11.1931 Koivistolla
k. 15.3.2015 Porissa

*On siirtynyt ikuiseen rauhaan,
sydän hyvä ja lämpöinen.
Alla kirkkaan keväisen taivaan,
syvän tunnemme kaipauksen.*

Rakkaudella muistaen
Marjatta
Saara
Sirkka perheineen
sisaret ja veljet perheineen
muut sukulaiset ja ystävät

Rakkaamme on siunattu 2.4.2015 Porissa.
Kiitos surussamme myötäeläneille.

**Suomen
Koivisto-Seura r.y.**
Perustettu 1948

Toimii koivistolaisten yhdysseiteenä
- järjestää kotiseututilaisuuksi
- harjoittaa julkaisutoimintaa
- suorittaa kotiseutukulttuuriin liittyvää kokoamista ja tallentamista.

www.koivistolaiset.net

Puheenjohtaja, Jouni J. Särkijärvi
Kuurinniityntie 1, 02750 Espoo
puh. 040 516 4951
jouni.sarkijarvi@pp.inet.fi
Varapuheenjohtaja, Tuula Koppinen
Rauhalanpuisto 10 B 36, 02230 Espoo
puh. 050 516 5651
tuula.koppinen@kolumbus.fi
Sihteeri, Virpi Huhtanen,
Ahtaannmäki 1 A 2, 02280 Espoo.
puh. 0440 501 806
virpi.huhtanen@kolumbus.fi

Taloudenh. Karjalan Tilikeskus/Patrikainen
Ratakatu 47, 53100 Lappeenranta
puh. 05 544 8850
Perinnetoimikunta, Jorma Simola pj.
Proomukatu 6 A 14, 15140 Lahti
puh. 040 564 9341
Taidetoimikunta, Leena Airaksinen pj.
Metsäpirtintie 10 A 1, 02130 Espoo
puh. 050 548 1601
Senioritoimikunta, Helge Teikari pj.
07190 Halkia
puh. 019 664 8112

Hallituksen muut jäsenet:
Virpi Huhtanen, Espoo
varalla Risto Kaukiainen, Helsinki
Raimo Kyytsönen, Mäntsälä
varalla Hannu Veijalainen, Lahti
Matti Agge, Parainen. 040 536 7701
varalla Airi Saarinen, Turku
Tuomo Kokkala, Kotka. 050 589 4443
varalla Jorma Jack, Kotka 0500 619 482
Esko Kaukiainen, Tuusula. 0400 800 752
varalla Katariina Aaltonen, Espoo
puh. 050 4393 791

Riitta Nurmi, Porvoo. 041 455 8885
varalla Marja-Leena Montonen, Porvoo
Hannu Seppinen, Turku. 040 703 1244
varalla Tuula Agge, Parainen
Tuula Raukola, Kotka. 044 522 8098
varalla Juha Ilmasti, Hamina
Koivisto-säätiö:
Hallituksen pj.
Sirpa Taskinen, Helsinki 040 5811 642
Asiamies Pertti Hoikkala 040 583 5397
Linnankoskenkatu 15 C 10, 06100 Porvoo
koivisto-saatio@kolumbus.fi

67. Koivistojuhlat Paraisilla 25-26.7.2015

Tervetuloa

Sarlinin koulu Koulukatu 16

Koiviston juhlat pidetään ensi kesänä Paraisten kaupungissa. Parainen oli pitkään kauppa, vasta v. 1977 se muuttui kaupungiksi. Asukkaita on n. 15500. Parainen on kokonaan veden ympäröimä kaupunki, saaria on enemmän, kuin missään muussa Suomen kaupungissa. Paraisten tärkeä elinkeino on aina ollut kalastus, Paraisten kalkkitehdas nykyisin Partek on aina ollut Paraisten suurin teollinen työllistäjä.

Lasten ja nuorten ohjelmaa juhlilla:

Ensi kesäjuhlilla on tarkoitus panostaa nuoriin ja lapsiin normaalia enemmän. Lapsille on järjestetty toimintaa: paperipaja, huovutuspuiste, leipomispiste ja laivakorttien tekemistä. Nuorille on mahdollisuus tutustua juuriinsa sukututkimuskeskuksella. Siellä he voivat tutustua koivistolaisiin juuriinsa ja saada mukaansa omista esivanhemmistaan selvitys.

Paljon asioita olemme jo Turun ja ympäristön koivistolaisissa

aktiivisen talkoojoukon kanssa saaneet suunniteltua ja olemme loppusuoralle järjestelyissä. Lauantaina kylä- ja sukukokoukset ajoittuvat klo 12-15 välille, sunnuntaina klo 12-14 välille. Ohjelmassa on perinteisesti piilenheittoa, mölkkyyä joukkuekilpailuna ja frisbeegolf näytöslajina.

Mahdollisuus käydä Kalkkikaivoksen näköalapaikalla sekä tutustua Liisa Age-Helariutan evakkotupaan, jossa Liisa kävijöitä

odottaa. Näihin kohteisiin järjestetään bussikuljetuksia lauantaina noin klo 13-15 välillä.

Suku- ja kyläseurat, ja muut jotka tarvitsevat luokkahuoneen kokoustilaksi ja myyntipöytävaraukset Hannu Seppinen puh. 0407031244 tai hannuseppinen@gmail.com

Lauantaina 25.7.

klo 12-14 karjalanpiirakoiden leivontaa
klo 13 taidetoimikunnan järjestämä toimintapaja klo 15 asti
klo 14-16 askarrellaan laivakortteja purjeet pullistaen
klo 15-16 huovutus- paperintekopaja
klo 13-15 piilenheittoa, mölkkyyä ja frisbeegolfia
klo 13-16 sukututkimuskeskuksella jossa lapsilla ja nuorilla mahdollisuus saada mukaansa selvitys omasta suvustaan. Samoin juhlavieraat voivat tarkistaa, kuinka läheistä sukua he ovat keskenään.

Sunnuntaina 26.7

klo 11.30-13.30 huovutus- ja paperipaja sekä laivakorttien teko jatkuvat
Lähtekää tulemaa tänne Paraisil päi ja ottakaa kaik jälkipolvi mukkaa.

Kesäkuun Koivistoviestissä kartta ja tarkempi ohjelma.
MYÖ TEITÄ JO ALETAA VARTTUU

Muistojen ilta vietetään laivaristeilyllä paraisten saaristossa

Kun ensi kesänä juhlat pidetään Paraisilla, niin on luontevaa järjestää 3 tunnin laivaristeily Paraisten kauniissa saaristossa. Risteilyyn tietenkin kuuluu myös haitarisoittoa, laulua, pieni esittely Paraisten saaristosta ja tietenkin merellinen ruoka, kalakeitto. Risteily on lauantaina illalla klo 17-20. Laivaan mahtuu 200 nopeinta. Laivalla on mahdollisuus jatkaa matkaa Turkuun samaan hintaan.

Laivalla on A-oikeudet. Laiva on Turussa n. klo 23. Risteilyn hinta on 25 € ja risteily ja ruoka ovat yhteensä 40 €, **sitovia** ennakkoilmoittautumisia otetaan vastaan 18.5. alkaen.

m/s Lily

Risteilyvaraukset:
Hannu Seppinen puh. 0407031244 tai hannuseppinen@gmail.com
Liput on lunastettava Koivistojuhlien lipunmyyntipisteessä la klo 16.00. mennessä.

Majoituspaikkoja juhlapaikan läheisyydessä

TUORLAN MAJATALO OY n.12 km juhlapaikalta
Huoneet ovat ns. soluasuntoja. Yhdessä solussa neljä 2-hengen huonetta, 2 WC:tä ja suihku sekä keittiö.
Hinta 35€/hlö/yö, sisältää aamiaisen.
Varaukset: myynti@tuorlanmajatalo.fi tai 050-3039803

HOTELLI KIVITASKU n.15 km juhlapaikalta
Normaali hotellivarustus Kaarinan kaupungin keskustassa.
Hinta 79€/vrk/huone, sisältää aamiaisen, iltasaunan ja autopaikan.
Varaukset: kivitasku@avainhotellit.fi tai 02-2424920

HOTELLI KALKSTRAND juhlapaikan tuntumassa

HOTELLI AIRISTO STRAND n.10 km juhlapaikalta
Molemmat hotellit kuuluvat Strandbo Group:iin
Hinta 90€/vrk/huone, sisältää aamiaisen
Varaukset: www.strandbo.fi tai 0207332020

KAPPELINRANTA OY N. 8 km juhlapaikalta
Majoituspalvelua on tarjolla:
– saunallisia kaksioita 60m2 joihin voi majoittua 5 henkilöä jokaiseen
– hinta on 110€/asunto/yö
– jos asunnossa yöpyy 1-2 henkilöä, 80€/asunto/yö
– hintoihin ei sisälly aamiaista, mutta asunnoissa on täysin varustetut keittiöt
– liinavaatesetti 5€/henkilö, koivistolaisille ilmainen.
Varaukset merkillä "Koivistolaiset":
kappelinranta@gmail.com

Muutenkin on varauksia tehdessä hyvä kertoa koivistolaisuudesta, niin sovitut hinnat pitävät. Majoitustilat varataan tilausjärjestyksessä.

Paraisilla on juhlapaikan lähellä myös leirintäalue, joka tarjoaa erikokoisia ja -tasoisia mökkejä ja Caravaanariipaikkoja. Lisätiedot www.solliden.fi.

KOIVISTON AUTO

www.koivistonauto.fi

Tilausajot ja Ryhmämatkat
18-50 paikkaisilla autoilla

TTMATKAT OY

Tapani Teikari
Pornainen
+358(0)408291824
tapani.teikari@ttmatkat.fi
www.ttmatkat.com

Tavisodan päättymisestä 75v. maaliskuulla

Tuon jälkimmäisistä mieleen juolahti kun perheeni oli evakkona Artjärvellä.

Ritva Salonen

Perheeni oli evakossa Artjärvellä Marttalan taloksi aikoinaan sa-noivat. Luultavasti ryhmäkuva on ajalta jolloin olivat takaisin kotiin Koivistolle lähtemässä. Sisareni sanoi, että essu edessä oleva iloinen nainen oli Marttalan naisia. Lämmöllä muisteli.

Edessä istuvat äijä ja mamma Hietaisia ja lapsenlapset Esko mamman sylissä Asko seisoo välissä. Sisko ja Raija edessä nurmikolla. Vanhin lapsista Kosti kädet polvilla ja äiti Lyyli Linna takana Arvi Linna on kuollut tuolloin ja haudattu Iitin hautausmaalle.

Edessä on raskas silti odotettu paluu kotiin Koivistolle. Ehkä joku osaisi kertoa ihan lehden sivuilla noista etenkin Artjärvelle tulosta olost, ja kotiin lähdöstä. Miten se tapahtu jne..

Mielestäni noistakaan ajoista, oloista ei juuri ole historiaa talletettu. Ehkä noista raskaista ajoista ei jaksettu kertoa ja nyt ovat ker-tojat vähissä.

Kuvissa on ryhmäkuvan lisäksi Artjärvenkylää ja lehmikarjaa mikä kartano on kyseessä miten liittyy tuohon aikaan. Siis monia kysymyksiä mielessä.

Koivisto-säätiö kiitollinen lahjoituksista

Koivisto-säätiön toiminta on ollut tuloksellista jo yli kuudenkymmenen vuoden ajan. Säätiö on pystynyt tukemaan historian kirjoittajia, kyläkirjojen tekijöitä ja lukemattomia muita koivistolaisuuden ja karjalaisuuden edistäjiä. Erityisen tärkeää on ollut nuorempien sukupolvien sitouttaminen koivistolaisuuteen. Tämä on onnistunut hyvin mm. siten, että Koivisto-säätiö on muistanut uusia ylioppilaita Koivisto-aiheisella kirjalla ja Koiviston Viestin tilauksella sekä erityisesti opintoavustuksia jakamalla. Viime syksynä opintoavustuksen hakijoita oli enemmän kuin koskaan – 77 opiskelijaa. Aivan kaikille avustusta ei pystytty jakamaan. Säätiön pääasiallisena tulonlähteenä ovat Porvoossa sijaitsevista osakeasunnoista saatavat vuokrat. Vanha vuonna 1902 rakennettu talo jouduttiin perusteellisesti saneeraamaan vuosina 2013–2014.

Säätiöllä on siitä syystä rasitteenaan korjauksesta aiheutuneet velat, jotka syövät valtaosan tuotoista. Tämä aiheuttaa sen, että ilman lisätuloja voidaan jatkossa avustuksia ja stipendejä myöntää vain hyvin rajoitetusti. On ymmärrettävää, jos monet nuoreman polven koivistolaiset kokevat pettymystä, ellei oma säätiö tukisi heidän opiskeluaan.

Tässä yhteydessä Säätiö kiittää lämpimästi hallituksen pitkäaikaisen jäsen Olavi Ronkaisen testamenttilahjasta. Olavi osallistui aikoinaan aktiivisesti Koivisto-säätiön hallituksen kokouksiin, ja häneltä löytyi aina kiinnostavaa historiallista tietoa. Kun hän jättäytyi pois hallitustoiminnasta, jäivät meiltä kuulematta myös hänen omakohtaiset muistonsa Koivistosta. Tämä henkilökohtainen Koivisto-tietous oli kullan arvoista, ja se meiltä nuoremmilta puuttuu.

Myös Kiiskilän kylätoimikunta on muistanut säätiötä lahjoituksella. Koivisto-säätiö kiittää Kiiskilän kylätoimikuntaa erityisesti myös siitä, että kylätoimikunta on vuosien mittaan aktiivisesti kerännyt kiiskiläläistä perinnettä ja evakkotietoutta nuoremmille polville säilytettäväksi. Vanhimpien Koivistolla eläneiden ihmisten omakohtaiset muistot ja kertomukset ovat katoava luonnonvara, joka ei valitettavasti enää uusiudu. Kun kylätoimikunta on nyt ilmeisesti tullut tiensä päähän – inhimillisesti katsoen kylläkin aivan liian varhain – on hienoa, että se haluaa tukea Koivisto-säätiötä sen kulttuuri- ja perinnetyössä.

Kiitos myös Rauman Koivistolaisille, jotka lahjoittivat säätiölle laatikollisen Koivisto-aiheisia postikortteja!

Koivisto-säätiö vetoaa muihinkin koivistolaisiin opintoavustusten jatkon turvaamiseksi. Sää-

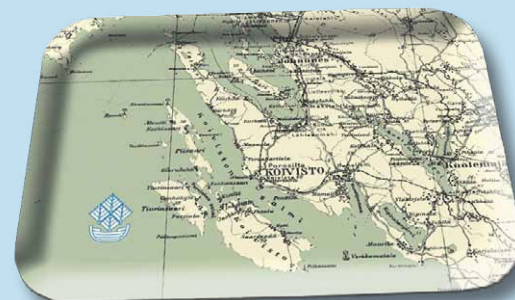
tiö olisi erittäin kiitollinen raha- ja testamenttilahjoituksista. Niiden tekemiseen löytyy ohjeet Koivisto-säätiön kotisivuilta <http://www.karjalanliitto.fi/koivistosaaio>.

Säätiön tilinumero on FI 19 5358 0650 0201 80 (OKOYFIHH).

Sirpa Taskinen, Koivisto-säätiö

Suuren suosion saanut
Koiviston karttatarjotin 26 €

Konepesunkestävä, 30 x 38 cm

Virpi Huhtanen, Ahtaanmäki 1 A 2, 02280 Espoo
puh. 0440 501 806, virpi.huhtanen@kolumbus.fi

Autokyydillä pitkin poikin Pohjois-Amerikkaa 4/4

Martti Piela muistelee aikaa jolloin hän opiskeli Michiganin yliopistossa USA:ssa syksyllä 1962 ja keväällä 1963.

Martti Piela

Kun myöhään illalla saavuin suuren maan pääkaupunkiin Washington DC:hen, ajatteli, että menisin yöksi johonkin keskustan komeaan hotelliin. Mutta sielläpä kaikkialla yö puhtaiden lakanoiden välissä maksoi 100 dollaria tai enemmänkin. Niinpä lähdin kävellen etsimään halvempaa yöpymispaikkaa. Minun tarvitsikin kulkea vain parin sadan metrin päähän idemmäs ja löysin puisen kaksikerroksisen hotellirakennuksen. Siellä veloitettiin vain 1 dollari yöltä. Tyytyväisenä nousin tumman hotellipojan perässä portaat yläkertaan ja aloin tutustua yöpaikkaani lähemmin. Vuoteen peite oli repaleinen, ja lakanan laikoista näki, että sillä oli maannut pariskunta toisenkin perästä. Korotin pielusta, ja esiin syöksyi lau-

*Matka yli
Atlantin
Kungsholmin
kannella
Kööpenhaminan
kautta
Tukholmaan vei
toista viikkoa.*

MS KUNgsholm

Lincoln Monument (edessä), takana Kongressin rakennus ja Washingtonin muistomerkki välimaissa

Valkoinen talo

ma luteita. Vedin auki rikkinäisen, jaloillaan horjatelevan yöpöydän laatikon, ja esiin syöksähti kolme tai neljä parin sentin pituista torakkaa! Olin saanut tutustua luteisiin ja torakoihin aikaisemmin ensimmäisessä varsinaisessa opetustöissäni Pohjois-Karjalassa ja tiesin hyvin, etten yhtään kaipaisi uusia tuttavuutta niiden kanssa, varsinkin näin suurten, jotka varmaan söisivät minut elävältä! Keräsin kiireesti kampeeni, tartuin pienen matkalaukkuuni ja harpoin kaksi askelmaa kerralla alas portaita ulos pimeään. Mutta tumma mies-respassa tuli ulos perässäni ja kutsui minut takaisin. Hän pyysi

minua kirjautumaan ulos hotellista ja antoi dollarini takaisin.

Palasin kiireesti keskustaan ja varasin huoneen yöksi. Se oli edelleenkin 100 dollaria yöltä.

Aamulla lähdin tutustumaan kauniin keskustan kulttuurimäntömerkkeihin ja rakennuksiin. Lincolnin muistomerkillä muistelein Yhdysvaltain sisällissotaa ja orjuuden lopettamista. Seisoessani Washingtonin muistomerkillä palautui mieleeni, kuinka uuden valtion perustamisasiakirjan (1776) yhden allekirjoittajan pennsylvanialaisen korkeimman oikeuden tuomarin John Mortonin isoisänsä Martti Marttinen oli syn-

tynyt Rautalammilla, muuttanut ensin Ruotsin ”suomalaismetsiin” ja sieltä Delaware’n siirtokuntaan, ”uuteen Ruotsiin” 1654, kuten niin moni muukin Kustaa II Aadolfin tyttären, kuningatar Kristiinan aikana. Ratkaisevan äänen uuden valtion perustamisen puolesta antanut Morton kuoli jo seuraavana vuonna.

Seisoessani Valkoisen talon portin luona muistelin talon isännän puhetta televisiossa edellisena syksynä, Kuuban ohjuskriisin ratkaisevilla hetkillä. Kävelin Pennsylvania Avenue’ta National Mall’in toiseen päähän katsomaan lähemmin komeata

Kongressin rakennusta Capitolin kukkulalla. Kongressirakennuksen korkean kupolin alla kokoontuu Yhdysvaltain lainsäädäntövalta: Edustajainhuone ja Senaatti. Rakennuskompleksin vieressä on useita muita antiikin Rooman tyyliä rakennuksia, esim. Korkeimman oikeuden talo ja Kongressin kirjasto.

Kun saavuin New Yorkin satamaan, siellä oli jo odottamassa Swedish American Line’in ylpeys, prinsessa Sibyllan v. 1952 kastama yli 182 m pitkä Atlantin linjalaiva ja risteilyalus M.S. Kungsholm. Laiva oli komeata katseltavaa. Mutta satama-altaan toisella reu-

nalla oli lähtövalmiina odottamassa toinen, paljon suurempi alus, alus, joka vaati useampien laitureiden tilan: Cunard Line’in kaunotar, RMS Queen Elizabeth. Kuningatar-äidin kaimaksi kastettu valtameren linjalaiva ja risteilyalus oli 314 m pitkä ja aloittanut matkansa Atlantilla jo 1939.

Matka yli Atlantin Kungsholmin kannella Kööpenhaminan kautta Tukholmaan vei toista viikkoa. Suuren Maailman merkittävien loistoristeilyjen jälkeen Bore III, jolla taittui loppumatka Helsinkiin, tuntui pieneltä sillipurkilta.

Mie tiijän

Niiko vissii muistatta, ni viime kuus mie utelin teilt Viesti lukijoilt, et satuttaks työ tietämää, mitkä o olleet kaikist tavallisempii koivistolaissukunimmii. Sitäkii asjaa voip katsoo vähä monest vimkkelist.

Mut mie nyt kyl aattelen, et ainakii näi lähtökohtasest voijjaa ottaa yksöikosest sen kannan, mikä löytyy Hannu Seppise kirja ”Koivisto svuvt 1741 - 1899” (Turku 2007) sivult 8: Viis kaikist tavallisempaa koivistolaissukunimmee aikoi ku-

lues o olt Kurki, Ratia, Mannone, Heino ja Pulli. Kurki-nimisii o Koivistol olt yli 2100.

Etunimis taas kaikist tavalisemp miehe nimi Koivistol o olt Matti taik Mats, yhteheen yli 1200 miehel. Kumma nimi o kir-

kokirjaa kirjotettu o miu arvateksei enemmä riippunt papi omast kotikielest ko kastettava lapse vanhempii valinnast. Miu issäi nimi Johannes onkii siin listas sit toisen (mone samalähtöse nime mukan.) Naise nimist Koivistol o Maria

olt melkee kolmel tuhannel. Lieks uskonnol olt siihekii jottai teke mist. Mei äitiki ol nimeltää Impi Maria. Hänel ol kymmänä lasta.

Martti Piela

Kirjotuksi ja kuulumissii

Myydään

1. Koiviston kansallispuku, koko 42-44, jakku, hopeinen rintaneula, päänauha, uudet kengät koko 39.

Hinta 1200 €

Tiedustelut 050 591 6611
Risto Ratia

Korjaus

Huhtikuussa Viestissä oli mennyt hajamielisellä toimittajalla Koivisto-seuran entisten puheenjohtajien nimet sekaisin. Seuran vuosikokouksen asialistaa Virpi Huhtasen kanssa ei käynyt läpi edellinen puheenjohtaja Juha-Veikko Kurki, vaan sitäkin edellisempi puheenjohtaja Jarmo Ratia.

Hiihtokansaa ja Koiviston pitäjän urheiluelämää

Luin mielenkiinnolla kirjoitukset Hiihtokansaa ja Koiviston pitäjän urheiluelämää. Meillä on säilynyt yksi kuva koivistolaisesta hiihtojoukkueesta. Aikanaan isäni on kertonut kuvassa olevien nimet, mutta ne on jäänyt muistiin merkittämättä. Myöskään en tiedä mistä tilanteesta kuva on otettu. Isäni Vilho (Ville) Johannes Hoikkala (s. 1910) on kuvassa valkoisessa paidassa. Isän kotikylä oli Makslahti.

Isä on kertonut Suojeluskunnan aktiivisesta hiihtotoiminnasta, johon hänkin innolla osallistui. Isän hiihtoinnostus periytyi aikanaan veljilleni ja toisen veljeni tyttärille.

Minua kiinnostaisi tietää milloin ja missä tilanteessa kuva on otettu ja keitä muut kuvassa esiintyvät ovat.

Ystävällisin terveisin Leena Hoikkala Raumalta

Ohessa kuva äidistäni Aili Hovista, joka oli Vatnuorin kansakoulun hiihtomestari v.1935. Edesmennyt äitini on syntynyt v. 1921, eli hän oli 14 vuotias voitettuaan mestaruuden.

En tiedä ketä muut henkilöt kuvassa ovat, mutta keskimmäisenä äiti komean palkinto lautasensa kanssa. Kuvan takana teksti "Vatnuorin hiihtomestariittarelle voittovuonna 1935 Aili Hoville".

Kuvan on ottanut Kaarlon kuvaamo Koivistolta.

Kevätterveisin Taina Pukkila Aili Hovin tytär

Kaukiaiset tutkimassa sukujuuriaan

Koiviston Kaukiaisten sukuseura on jo jonkin aikaa tehnyt selvitystä sukunsa alkujuurista muutaman aktiivisen suvun jäsenen voimin. Nyt on tarkoitus ryhtyä tositoimiin ja kutsua kaikki suvun jäsenet mukaan talkoisiin oman sukukirjan laatimiseksi.

Koiviston Kaukiaisten sukuseura päätettiin perustaa heinäkuussa 2005 pidetyssä kokouksessa. Järjestäytymiskokous pidettiin Karhulassa seuraavana vuonna. Eero Ahtikari alkoi ensimmäisenä tutkia suvun juuria, ja vähitellen kiinnostus suvun vaiheita kohtaan kasvoi.

Syksyllä 2014 sukuseura perusti toimituskunnan sukukirjan valmistelua varten. Toimituskuntaan kuuluvat seuran puheenjohtaja Risto Kaukiainen, sekä jäsenet Eero Ahtikari ja Ahti Kaukiainen. Toimituskunnan puheenjohtajana toimii myös seuraan kuuluva Kirsti Aarnio.

Tietoa Kaukiaisten suvusta on siis jo olemassa, mutta nyt tarvitaan kaikkien Kaukiaisten, niin seuran jäsenten kuin sukuun kuuluvien apua. Tässä vaiheessa on tärkeää tarkentaa olemassa oleva tieto ja saada mahdollisimman laajalti tarinoita suvun henkilöistä, elämästä menetetyssä Karjalassa jne. Kuva-aineisto on myös erittäin tervetullutta. Tässä vaiheessa on tarkoitus keskittyä aikaan, joka päättyy evakkomatkoihin ja tietoon siitä, mihin kukin sukuhaara on päätenyt evakkomatkan jälkeen. Kirjan lopullinen sisältö muotoutuu myöhemmässä vaiheessa.

Toimituskunta on laatinut tiedon keruun pohjana olevan kyselykaavakkeen, jonka toimitamme pyynnöstä. Vapaamuotoista aineistoa Kaukiaisten suvun vaiheista voi myös lähettää allekirjoitanelle osoitteella kirsti.aarnio@gmail.com

Koiviston Kaukiaisten Sukuseura toivottaa uusia jäseniä tervetulleiksi mukaan suvun toimintaan. Yhteystietä voi ottaa puheenjohtaja Risto Kaukiaiseen risto.kaukiainen@pp2.inet.fi

Kirsti Aarnio

Tulevia Koivisto-juhlia ootellen kuva Mäntsälän juhlilta v. 1961

Koivisto-juhlat 25.-26.7.2015

Paraisilla Sarlinin koululla Saaristotien varrella!

Onnitteluit` ja muistamissii`

Muista ystävääsi ilmoituksella.

Lahdessa täytti 90 vuotta 8.5.2015 KAARINA VUOKKO o.s. Hämäläinen Koiviston kauppalasta.

Hänen lapsuudenkotinsa oli entinen Viinakaupan talo, joka kuulemma oli kauppalan ainoa kivitalo. Onnittelut syntymäpäivän johdosta!

Lämpimät Onnittelut 80-vuotispäivien johdosta sisarelle RAILI SALOLLE ja hänen miehelleen ESKO SALOLLE Haminaan.

Toivoo Pentti litti perheineen

Kuolleita

SENJA KARHU
os. Villanen
Härkälän kylästä.

Tääl` tapahtuu

Turun ja ympäristön koivistolaiset

Vapun vastaanottajaiset torstaina 30.4 klo 17
Kajuutassa Itäpellontie 2.
Iloista yhdessäoloa, lauletaa ja haastellaa.
Simaa, kiusaus ja salaatti omakustannushintaan.
Ilmoittautuminen 24.4 mennessä Hannu Seppinen 040-7031244

Kesän Koivistojuhlien toimikunnat ja talkoolaiset,
kokoontumme Kajuutassa tiistaina 28.4 klo 17

Kevään viimeinen Kajuutailta 19.5 klo 17
perinteisesti äitienpäivä-rääppiäisten merkeissä

Teatteriesitys Kylpylä Happy end
Sipilänmäen kesäteatterissa Piikkiössä keskiviikkona 17.6.

Tiedustelut Hannu Seppinen

Kutsu taidenäyttelyyn!

Kaikki koivistolaiset taiteilijat ja taiteenharrastajat ovat tervetulleita asettamaan töitään näytteille Koivisto-juhlille Paraisille 25. - 26.7. 2015

Jokainen näytteilleasettaja voi tuoda näyttelyyn 3 - 4 työtään.
Töiden tulee olla Paraisilla perjantaina 24.7. klo 16.

Näyttelyyn osallistumisen voi ilmoittaa Leena Airaksiselle
p. 050-548 1601 kesäkuun loppuun mennessä.

Lähetettävät työt postitetaan osoitteeseen:
Hanna Silfver
Kalastajantie 7
20760 Piispanristi

Taidetoimikunta

Härkäläisten matkassa Koivistolle – Kronstadiin – Terijoelle 3.-5.7.2015

Lähde kanssamme kivalle kesämatkalle
PeHelsinki – Viipuri – Kronstadt – Terijoki
Kronstadtissa tutustuminen mahtipontiseen Pyhän Nikolauksen merimieskirkkoon, joka avattiin kunnostettuna v. 2013.
Terijoelle majoittuminen Repinskaja-hotelliin
LaTerijoelta rantatietä Koivistolle.
Kauppalassa kirkko, hautausmaa, tori.
Härkälässä rantaelämää. Illaksi paluu Terijoelle.
SuViipuriin ostoksille. Illaksi Helsinkiin.

Toiveita matkaohjelmaksi, matkaohjelmaksi otetaan vastaan!
Hinta 350,- sis. matkat, viisumin ja puolihoidon sekä Kronstadin kierroksen.
Ilmoittautumiset 20.5. mennessä:
aaltonenkata@outlook.com / 050-4393791 tai
jaana.putus@pp.inet.fi / puh. Risto Putus 040-5088167

Härkälän kylätoimikunta

Koiviston Heinot ry

Sääntömääräinen vuosikokous la 25.4.2015 klo 13.00 Turussa, laivaravintola Svarte Rudolfissa, Itäinen Rantakatu, Auran sillan lähellä.

Kaikki sukuseuran jäsenet ovat tervetulleita.

Tervetuloa
Hallitus

Turun ja ympäristön koivistolaisten käsityökerho

kerää **Koivistolla** tehtyjä vaatteita ja käsitöitä.
Ne tullaan asettamaan näytteille Koiviston juhlille.

Lähetäkää aarteet kesäkuun loppuun mennessä:
Tuula Agge, Muddaistentie 38, 21600 Parainen
Läitetä samalla kertomus aarteistasi, mistä tuotu, kuka valmistanut, kuka käyttänyt jne.

--- Koivisto-juhlat Paraisilla 25.-26.7.2015 ---

Perinnekilpailun aiheena on

Kantoväline

Kannettavaahan meillä riittää koivuhaloista kolikoihin.
Valitse itse, teetkö kassin, pussin, kopan, kontin, kukkaron vai jotain ihan muuta. Materiaali ja tekotapa on vapaa.
Kilpailussa jaetaan kolme rahapalkintoa.

Kilpailuun tarkoitettut työt varustetaan merkinnällä "kilpailu", sekä tekijän yhteystiedoilla ja toimitetaan juhlien perinnenäyttelytilaan perjantaina 24.7. klo 18 mennessä, tai hyvissä ajoin osoitteeseen

Jorma Simola
Proomukatu 6 A 14
15140 Lahti.

Perinnenäyttelyyn

toivomme kaikenlaisia niin vanhoja kuin uusiakin käten töitä sekä tavaroita ja muita muistoja Koivistolta juhlien perinnenäyttelytilaan perjantaina 24.7. klo 18 mennessä.

*Tervetuloa rohkeasti osallistumaan
Kilpailuun ja näyttelyyn!*

Perinnetoimikunta

Lasten ja nuorten kuvataidekilpailu

Koivisto-juhlilla Paraisilla 25. - 26.7. 2015

Sarjat: 1 – 6-vuotiaat, 7 – 11-vuotiaat ja 12 – 17-vuotiaat
Aiheet ovat kaikille sarjoille samat.

Sirkus:

1. Sirkus
2. Tirehtööri ja kaverit
3. Tempuilua (maassa / ilmassa / eläinten kanssa)

Töiden tekotapa on vapaa. Ne voi toteuttaa myös kollaasina, jossa on käytetty useampia materiaaleja: paperia, kangasta, pahveja, kierrätysmateriaalia tms.

Kukin osallistuja voi lähettää kilpailuun 3 työtä.
Vain annettujen aiheiden mukaiset työt ovat mukana kilpailussa.
Töiden tulee olla Paraisilla perjantaina 24.7. kello 16 mennessä.

Jos töiden palautusta toivotaan postitse, mukaan tulee laittaa osoitteella ja postimerkillä varustettu kirjekuori.

Postissa tulevat työt voi lähettää osoitteeseen:
Hanna Silfver
Kalastajantie 7
20760 Piispanristi

Voittajat palkitaan näyttelyjen avajaisissa lauantaina.

Taidetoimikunta